

[Lilli Gyldenkilde]

parti; vi vil hellere have en generelt nedsat arbejdstid for begge parter.

Dette at opfordre stat, amter og kommuner til at skaffe flere deltidsjob er jo ganske overflødig. Antallet af deltidsjob stiger nemlig inden for det offentlige, til trods for at der er lavet regler om frigørelsesattester for dem, som ønsker fuldtidsjob, men har måttet tage imod et deltidsjob. Nu har man også taget den supplerende dagpengeunderstøttelse fra dem.

Over 40 pct. af de deltidsansatte er kvinder, og siden 1972 er antallet altså steget ganske stærkt, stadig væk for kvinder, mens det er uændret for mændenes vedkommende. Så det er helt givet, at dette er et forslag, der handler om kvinder. Men kvinderne skal ikke være sorteper i kampen om jobbene, og derfor synes vi, at antallet af deltidsansættelser skal formindskes.

Fru Grethe Fenger Møller sagde, at der er visse job, især overordnede job, som ikke kan være deltidsansættelser, og det er jeg enig i der er, men i samme øjeblik vi åbner for mere deltidsansættelse, vel vidende, at det bliver kvinderne, der får det, siger vi altså samtidig, at vi ikke vil have nogen kvinder ind på de ledende job. Derfor er det helt urimeligt, at man skal fortsætte med udelukken- de at ansætte kvinder på deltidsjob.

I øvrigt har jeg lyst til at sige i den forbindelse, at det, der er fornødent, er, at man får lavet nogle ordentlige overenskomster – men det er jo ikke vores bord herinde – som betyder, at når folk, der arbejder på deltid, bliver sat til at arbejde fuld tid, så får de overarbejdspenge i lighed med alle andre, der må arbejde mere end det antal timer, de er blevet ansat til at arbejde. Det er et af de virkelige store problemer for deltidskvinderne.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg sige, at jeg finder det lidt alarmerende, at man nu anden uge i træk fra venstres side kommer med forslag, der faktisk griber ind i overenskomstsituationen. I sidste uge var det forslaget om eksklusivparagraffen, og i denne uge er det altså et forslag, der betyder, at man vil forbyde fagforeningerne at lave overenskomster, der forhindrer deltidsarbejde. Det er utidigt, og det er indblanding i overenskomstforhandling, der er i fuld gang.

Jeg behøver vist ikke at sige mere om det. Det er vist forstået, at socialistisk folkeparti ikke kan gå ind for forslaget. Jeg vil i øvrigt

henvise til, hvad jeg sagde ved behandlingen af det samme forslag den 18. marts i år.

Bolvig (RV):

Det radikale venstre finder intentionerne i venstres forslag rigtige. En forøget mulighed for deltidsarbejde vil helt sikkert opfylde et udbredt ønske i befolkningen. En række meningsmålinger viser det helt klart. Gennemfører vi det fremsatte forslag, vil vi helt sikkert nedbringe ikke mindst den store kvindearbejdsledelse, vi vil give et velkomment tilbud til børnerige familier, med positive sociale virkninger, og vi vil ikke mindst hjælpe de mange ældre og lidt ældre mennesker, som er blevet nedslidte i hverdagens hårde slid, og som bl. a. af den grund brændende ønsker at kunne aftrappe deres arbejdstid.

Hvorfor vil ministeren ikke hjælpe denne gruppe mennesker? Heldigvis er efterlønsordningen et tilbud, når man har passeret de 60 år, men der er mange, der gerne vil fastholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet, blot på et lidt lavere niveau. Hvis ikke verden kollapser på grund af menneskelig tåbelighed og uforstand, bevæger vi os med hastige skridt ind i fritidssamfundet. En lettere adgang til deltidsarbejde vil være i harmoni med denne udvikling.

Der kan altså siges mange positive ting om det forslag, venstre har fremsat, men det er ikke så let gennemførligt, som man umiddelbart forestiller sig. Nogle af problemerne har været nævnt bl. a. af hr. Lawaetz, bl. a. spørgsmålet om supplerende dagpenge og spørgsmålet om anciennitet og forfremmelse. Et andet problem er f. eks. gruppeakkorder og arbejdsvilkår, ligesom en vis form for løntryk ikke kan afvises. Vi står altså i et dilemma. Kortsigtet vil en gennemførelse skabe problemer og være med til at fastfryse et kønsrollemønster, vi ønsker at ændre. Langsigtet vil forslagens gennemførelse efter min opfattelse være særdeles ideel.

Vi har gang på gang drøftet mulighederne for at øge deltidsarbejdet. Finder ministeren ikke snart tiden inde til at nedsætte et udvalg til at analysere problemerne? Ellers vil diskussionen både her og ude på arbejdspladserne og i hjemmene fortsætte og fortsætte.

Ministerens henviser til organisationerne. Ministeren ved, at det ikke gør et særlig voldsomt indtryk på mig – og da heller ikke